

Nr 23.

Av herr **Allard m. fl.**, om ökat anslag till avsättning till fonden för idrottens främjande.

Av statsverkspropositionen, bil. 12 (93), angående avsättning till fonden för idrottens främjande, för vilket ändamål Sveriges riksidsrottsförbund hemställt om 6 925 000 kronor, framgår, att departementschefen med hänsyn till den ekonomiska situationen anser, att anslaget icke kan upptagas till högre belopp än för innevarande budgetår eller 3 500 000 kronor.

I likhet med departementschefen anse vi, att riksidsrottsförbundet anfört »många goda skäl» för sin hemställan. För vår del finna vi dessa skäl så starka, att bifall till förbundets anslagsäskande — även i nu rådande ekonomiska situation — är påkallat.

Av vad förbundet anfört finns särskild anledning erinra om idrottsrörelsens allmänt erkända möjligheter att främja såväl fysisk som andlig fostran. Den bidrager härigenom bl. a. till att höja det allmänna hälsotillståndet, vilket är betydelsefullt ej minst med hänsyn till kraven på ökad produktivitet på alla områden. Som en sund och stärkande, i vidaste kretsar populär fritidssysselsättning är idrotten även ägnad att motverka de tendenser till en sänkning av ungdomens etiska och moraliska standard, som man i viss utsträckning tyckt sig kunna förmärka under senare år.

För att i önskvärd utsträckning kunna tillvarataga dessa möjligheter erfordras emellertid en väsentlig ökning av tillgången på idrottsanläggningar av olika slag. Det belopp, som av förbundet begärts för sistnämnda ändamål, synes vara beräknat under iakttagande av största möjliga sparsamhet, och då det icke ifrågasättes, att medlen skola få tagas i bruk utan tillstånd för varje särskilt fall, böra gällande investeringsprinciper icke utgöra något hinder för bifall på denna punkt.

Det ändamålsenliga utnyttjandet av idrottsanläggningarna förutsätter tillgång till instruktörer och för sin uppgift väl utbildade ledare. Behovet av dylika ökas undan för undan i takt med idrottsrörelsens alltjämt fortgående expansion, och förbundets framställning om ökade anslag för kurs- och instruktionsverksamheten torde därför böra bifallas, icke minst med hänsyn till att kostnaderna för denna verksamhet väsentligt stegrats bl. a. genom starkt ökade resekostnader.

Ursprungligen en rörelse, som främst samlade ungdomens intresse, har idrotten — genom riksidsrottsförbundets och dess organisationers oförtrutna och oppoffrande arbete och som en följd av den ökade fritid, vilken är ett resultat av den sociala utvecklingen — numera utvecklats så, att den omsluter även äldre ålderskategorier. Denna motions- och rekreationsidrott, i stor utsträckning bedriven som friluftsliv, befinner sig för närvarande i stark

tillväxt och synes oss icke minst ur folkhälsosynpunkt vara väl värd att stödjas.

För bifall till riksidsrottsförbundets äskande talar även det förhållandet, att de s. k. tipsmedlens tillkomst onekligen i väsentlig grad är en följd av idrottsutövningen och idrottsintresset, liksom det faktum, att det i AB Tipstjänsts ursprungliga bolagsordning angavs, att vad som återstode av vinsten efter fastställd avsättning till reservfond etc. skulle användas huvudsakligen för idrottens främjande. Ifrågavarande bestämmelse har visserligen senare utgått, vilket dock icke torde få tolkas så, att icke en avsevärd del av AB Tipstjänsts behållning bör komma verksamhetens upphov och grund till godo. Det belopp riksidsrottsförbundet begärt för budgetåret utgör i själva verket icke mer än ca 20 % av den totalsumma, som tippningsverksamheten tillfört statskassan.

Sammanfattningsvis vilja vi uttala, att den frivilliga idrottsrörelsens landsomfattande verksamhet är av så väsentlig betydelse, ej minst i nuvarande tider, att den helt motiverar ett anslag av den storleksordning, som förbundet äskat.

Under hänvisning till vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen måtte lämna sitt bifall till Sveriges riksidsrottsförbunds framställning av den 28 september 1948 om avsättning till fonden för idrottens främjande för budgetåret 1949/50 med 6 925 000 kronor.

Stockholm den 18 januari 1949.

Henry Allard.

<i>Yngve Häckner.</i>	<i>Gösta Netzén.</i>	<i>Folke Nihlfors.</i>
<i>Erik Bladh.</i>	<i>Ruth Ager.</i>	<i>Rolf Edberg.</i>
<i>Gust. Kollberg.</i>	<i>Gerda Höjer.</i>	<i>Edith Liljedahl.</i>
<i>Gottfr. Fröderberg.</i>	<i>Per Persson</i> i Norrby.	<i>Folke Kyling.</i>
<i>Elis Håstad.</i>	<i>Alarik Hagård.</i>	<i>E. Birke.</i>
<i>Per Svensson</i> i Stenkyrka.	<i>Ivar Jansson,</i> Kalix.	<i>Manne Ståhl.</i>
<i>Per A. Johnsson</i> i Kastanjegården.	<i>Olaus Nyberg.</i>	<i>Thure Andersson</i> i Rönneby.
<i>Folke Jönsson,</i> Lund.	<i>Johan Ahlsten,</i> Hemse.	<i>Nils Odhe.</i>
<i>Hj. Åhman.</i>	<i>Sven Gustafson,</i> Göteborg.	<i>Filip Kristensson.</i>
<i>Sven Wedén.</i>	<i>Bengt Sjölin.</i>	<i>Edvard Mårtensson.</i>
<i>N. E. Gust. Wirtén.</i>	<i>Daniel Wiklund,</i> Stockholm.	<i>David Boman</i> i Stafsvund.
<i>Carl S:son Schmidt.</i>	<i>Erik Strandh.</i>	<i>Carl Christensson.</i>
<i>Gunmar Dahlgren.</i>	<i>Bror Persson.</i>	<i>Alf Gunnarsson.</i>